

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibus, Causis, Atque Exitu Persequutionum,
Quas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

De numero persecutionum Gentilium. Cap. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

DE VARIIS PIORVM

uissima quidem illius indignatione, postquam id resciscit, quod eum conuenire peregrini homines, non liberè sinerentur. Sic olim proconsulem Sergium Paulum, virum prudentem, diuini verbi audiendi cupidum, auertere diabolus à fide nitebatur, subornato ad eam rem pseudopropheta & mago Barieu. Cuius studium quantum haberet diabolicae nequitiæ, Pauli Apostoli grauissima in illum ostendit oratio. Is enim ait Lucas, repletus spiritu sancto intuens in eum, dixit. O plene omni dolo & omni fallacia fili diaboli, inimice omnium iustitiæ, nõ desinis subuertere vias domini rectas, &c.

170. 13.

De numero persecutionum Gentilium.

CAPVT II.

Orosius lib.
7. cap. 26.

Leo serm. 2.
de Penitentiis.

AD numerum autem quod attinet, Paulus Orosius decem persecutiones, à Nerone vsque ad Diocletianum & Maximianum, tanquam decem Aegypti plagas fuisse scribit. Leo quoque Pontifex numeri significationem faciens, ait Manichæum damnandum innotuisse, cum octaua in Christianos ebulliret persecutio, Probò imperatore, Paulinoque consule. Sed & ante Leonem D. Hieronymus quartam à Nerone persecutionem, regnante Marco Antonino & L. Aurelio Commodò: Septimam sub Decio, & octauam sub Valeriano & Galieno principibus, in catalogo scriptorum Ecclesiasticorum, numerauit. Quod & de Romanis, & insignioribus accipiendum erit. Nam quis alioqui persecutionum, quibus vbi que locorum exagitati pij fuere, aut numerum certum reperiat, aut sibi etiam inuestigandum putet? Multò verò minus definiendum est, vsque ad Antichristi persecutionem, non nisi nouem aut decem numerari oportere, vt vndecima sit Antichristi persecutio, plagæ Aegypti vndecimæ respondens: tamen si Sulpitius Seuerus tale quiddam literis mandauerit. Sacræ namque historix libro secundo, Romanorum principum ad Constantinum vsque successione perducta, atque ad id vsque tempus, nouem persecutionibus numeratis. Exinde inquit, tranquillibus rebus, pace perfruimur, neque vltius persecutione fore credimus, nisi eam quam sub fine iam sæculi Antichristus exercebit. Etenim sacris vocibus, decem plagis mundum afficiendum, pronunciatum est. Ita cum iam nouem fuerint, quæ superest, vltima erit. Hoc igitur Sulpitius sensit & scri-

scripsit: Qua de re & opinione, copiosè disseritur apud August. in ijs libris qui sunt de ciui. Dei, Nec illud inquit, temerè puto esse dicendum siue credendum, quòd nonnullis visum est vel videtur, non amplius ecclesiam passuram persecutiones vsque ad tempus Antichristi, quàm quot iam passa est, hoc est decem; vt vndecima eademque sit nouissima ab Antichristo. Primam quippe computant, à Nerone quæ facta est; secundam à Domitiano, tertiam à Traiano, quartam ab Antonino, quintam à Seuero, sextam à Maximino, septimam à Decio, octauam à Valeriano, nonam ab Aureliano, decimam à Diocletiano & Maximiano. Plagas enim Aegyptiorum, quoniam decem fuerunt, antequàm inde exire inciperet populus Dei, putant ad hunc intellectum esse referendas; vt nouissima Antichristi persecutio similis videatur vndecimæ plagæ, qua Aegyptij dum hostiliter persequerentur Hebræos, in mari rubro, populo Dei per siccum transeunte, perierunt. Sed ego illa re gesta in Aegypto, istas persecutiones propheticè significatas esse non arbitror; quamuis ab eis qui hoc putant, exquisitè & ingeniosè illa singula his singulis comparata videantur; non prophetico spiritu, sed coniectura mentis humanæ, quæ aliquando ad verum peruenit, aliquando fallitur. Quid enim qui hoc sentiunt, dicturi sunt de persecutione qua ipse Dominus crucifixus est? in quo eam sunt numero posituri? Si autem hac excepta existimant computandum, tanquam illæ numerandæ sint quæ ad corpus pertinent, non qua ipsum caput est appetitum & occisum; quid agèt de illa, quæ posteaquam Christus ascendit in cælum Hierosolymis facta est; vbi B. Stephanus lapidatus est; vbi Iacobus frater Ioannis gladio trucidatus est; vbi Apostolus Petrus vt occideretur, inclusus est, & per angelum liberatus; vbi fugati atque dispersi de Hierosolymis fratres; vbi Saulus qui postea Paulus Apostolus factus est, vastabat Ecclesiam; vbi ipse quoque iam fidem quam persequabatur euāgelizans, qualia faciebat est passus, siue per Iudæam, siue per alias gentes, quacunque Christum feruentissimè prædicabat? Cur ergo eis à Nerone videtur ordiendum, cum ad Neronis tēpora, inter atrocissimas persecutiones, de quibus nimis longum est cuncta dicere, Ecclesia crescendo peruenerit? Quòd si à regibus factas persecutiones in numero existimant esse debere; Rex fuit Herodes,

rodes,

DE VARIIS PIORVM

rodes, qui etiam post ascensum Domini persecutionem
 grauissimam fecit. Deinde quid respondent etiam de Iulia-
 no, quem non numerant in decem? An ipse non est Ecce-
 siam persecutus, qui Christianos liberales literas docere ac
 discere vetuit? Sub quo Valentinianus maior, qui post eum
 tertius Imperator fuit, fidei Christianæ cōfessor extitit, mi-
 litiaque priuatus est. Vt omittam quæ apud Antiochiam fa-
 cere cœperat, nisi vnus fidelissimi & constantissimi iuuenis
 (qui cum multis vt torquerentur, apprehensus, per totum
 diem primus est tortus) inter vngulas cruciatusque psallen-
 tis libertatem atque hilaritatem miratus exhorruisset, & in
 cæteris deformius erubescere timuisset. Postremò nostra
 memoria Valens supradicti Valentiniani frater Arrianus,
 nōne magna persecutione per Oriētis partes catholicam
 vastauit Ecclesiam? Quale est autem non considerare Ecce-
 siam per totum mundum fructificantem atq; crescentem;
 posse in aliquibus gentibus persecutionem pati à regibus,
 & quando in alijs non patitur? Nisi fortè non est persecu-
 tio computanda, quando rex Gotthorum in ipsa Gotthia
 persecutus est Christianos crudelitate mirabili, cum ibi
 non essent nisi catholici, quorum plurimi martyrio coro-
 nati sunt, sicut à quibusdam fratribus qui tunc illic pueri
 fuerant, & se ista vidisse incunctanter recordabantur, audi-
 timus. Quid modò in Perside? Nōne ita in Christianos
 feruit persecutio, si tamen iam quieuit, vt fugientes inde
 nonnulli vsque ad Romana oppida peruenerint? Hæc atq;
 huiusmodi mihi cogitanti, non videtur esse definiendus nu-
 merus persecutionum, quibus exerceri oportet Ecclesiam.
 Sed rursus affirmare aliquas futuras à regibus præter il-
 lam nouissimam, de qua nullus ambigit Christianus, non
 minoris est temeritatis. Itaque hoc in medio relinquimus,
 neutram partem quæstionis huius astruentes siue destruen-
 tes; sed tantummodo ab affirmandi quodlibet horum au-
 daci præsumptione reuocantes.

*Gentilitatem varijs distractam deorum cultibus, vitijsque dis-
 sipatam, in hoc tamen conuenisse, vt vnus Dei culti-
 res persequeretur. CAP. XII.*

HAtenus abundè monstratum est Gentilem impie-
 tatem cum religione, & iniquitatem cum iustitia, &
 cum honestate turpitudinem pacem habere non
 posse;